

Sanandajis bok är inte ohederlig

Svenska Dagbladet den 20 maj 2017

På SvD Debatt (17/5) kritiserar Hans Lööf och Gustav Martinsson Tino Sanandajis bok "Massutmaning". Tonläget är mycket högt, bland annat hävdar Lööf och Martinsson att boken har "häpnadsväckande brister" och att Sanandajis förhållningssätt till forskning är både "oetiskt och opålitligt".

Lööf och Martinsson pekar på ett par punkter där Sanandajis text kan förtydligas. Dessa är dock inte av en karaktär som motiverar en anklagelse om ohederlighet. Sanandaji kunde till exempel ha citerat litteraturen om invandringens effekter på den inhemska befolkningens löner på ett tydligare sätt. Dock är hans sammanfattning av vad litteraturen säger i allt väsentligt korrekt, och anklagelsen om att han vilseleder om forskningsläget därmed ogrundad.

Lööf och Martinsson kritiserar också Sanandaji för att i inledningskapitlet ange att 76 procent av medlemmarna i kriminella gäng har invandrarbakgrund, trots att den studie siffran baseras på enbart fokuserar på gatugäng. Formuleringen "kriminella gäng" i inledningskapitlet borde förvisso bytas ut mot "kriminella gatugäng". Men anklagelsen att Sanandaji medvetet vilseleder är märklig i ljuset av att han senare i boken tydligt beskriver hur urvalet till studien gått till.

Den märkligaste kritiken från Lööf och Martinsson är när de kritiserar den (enligt deras uppfattning) låga andelen källhänvisningar till vetenskapligt granskad litteratur. Ett vetenskapligt förhållningssätt handlar om att referera de källor som är relevanta för det förda argumentet och att diskutera invändningar mot detta argument i sak, inte om att räkna procentandelar i referenslistor.

Att bli utmålade som intellektuellt ohederlig är bland det värsta en forskare kan råka ut för. Anklagelser om ohederlighet bör därför inte göras lättvindigt. Utifrån den kritik Lööf och Martinsson för fram kan jag inte se att de har grund för sin anklagelse.

Erik Lindqvist